

i Øjeblikket være Tale, hvis Selskabets Virksomhed skal kunne drives paa en for Abonnenterne forsvarlig Maade. Og det ligger saaledes, at før de endelige Maksimaltakster bliver fastsat — det har jeg allerede nævnt — fra 1. Januar 1923, skal der i Forvejen være forhandlet mellem Aktieselskabet og Abonnenterne om dette Forhold, og Ministeriet faar Frihed til at fastsætte Takster, som det maa anse for at være forsvarlige baade overfor Abonnenterne og overfor Selskabet.

Jeg ved, at der har været forhandlet — det kender ærede Medlemmer ogsaa — mellem Aktieselskaberne og Abonnenterne for at opnaa Enighed, og fra den særlig sagkyndige indenfor Telefonkommissionen, Prof. P. O. Pedersen, har der været mæglet i hele dette Forhold. Man naaede for saa vidt til et Resultat paa et Møde i Aarhus, som der opnaaedes Enighed mellem Aktieselskaberne og en Del af Abonnenternes Repræsentanter, og blandt dem af Abonnenternes Repræsentanter, som sluttede sig til Overenskomsten og gav deres Underskrift, var baade Formanden for Abonnentforeningen i Jydsk Telefonselskab og Formanden for Abonnentforeningen i Syd-jydsk Telefonselskab. Jeg vilde anse det for overordentlig heldigt for Telefonbetjeningen og for Telefonvirksomheden i det hele taget i Jylland, om man kunde naa til en hurtig og god Afgørelse af dette Spørgsmaal i Overensstemmelse med Lovforslaget og med den Koncession og det Reglement, som slutter sig til det.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hedegaard: Som den højtærede Minister udtalte, skulde Lovforslaget, naar det var gennemført, være medvirkende til, at vi kunde faa en mere rationel Drift af Telefonerne i Jylland, og naar man kender en lille Smule til, hvorledes man har været betjent, navnlig af Jydsk Telefonaktieselskab, gennem en Aarrække, kan man hurtig blive enig om, at en mere rationel Drift er i høj Grad ønskelig. Det er omtalt af den højtærede Minister i hans Forelæggelsestale, at en Kommission har haft Spørgsmaalet til Drøftelse og Undersøgelse nu i 3 Aar, og at denne Kommission til at begynde med har været inde paa, at det vilde være ønskeligt, om Andelstanken blev gennemført med Hensyn til Telefondrift i Jylland. Jeg vil for mit Vedkommende beklage, at det ikke lykkedes Kommissionen at faa denne Tanke ført ud i Livet. Jeg

tror, at hvis Andelstanken var blevet optaget i det Lovforslag, som vi nu skal til at gennemføre, og derigennem var blevet til Virkelighed paa dette Omraade, saa vilde meget af den Uro og den Mistillid, som er til Stede i-vide Kredse blandt Abonnenterne i Jylland, være blevet dulmet og maaske helt fjernet.

Dette er imidlertid ikke lykkedes. Lad mig sige med det samme, at der saa kun er to Ting tilbage at vælge imellem. Det er at faa en Overenskomst med det allerede bestaaende Selskab eller lade Staten overtage det. Jeg for mit Vedkommende nærer intet Ønske om, at Staten i Øjeblikket skulde overtage Jydsk Telefonaktieselskab. Den Statsdrift, vi for Tiden har i forskellige Virksomheder, animerer ikke til, at Staten skulde overtage flere Virksomheder. Overfor Abonnenterne vilde det vel nok kunne føre til, at de fik bedre Telefonbetjening, men det vilde samtidig ganske sikkert føre til, at Telefonen blev meget dyrere. Heri og i, at Tiden slet ikke er inde til at optage en Drøftelse af Tanken om Statens Overtagelse af Jydsk Telefonaktieselskab, er jeg ganske enig med Kommissionen. Jeg er enig i de Bemærkninger, den herom fremsætter i sin foreløbige Betænkning, og som der nu henvises til. Man er dog naaet til, at den Koncession, der skulde gives i Henhold til Lovforslaget, saaledes som det er forelagt os, indeholder en Del Forbedringer af Telefondriften i Jylland. Det hverken kan eller skal nægtes, at der er adskillige Forbedringer og adskillige Bestemmelser, som giver Abonnenterne Sikkerhed mod Udbytning.

Men naar der alligevel er en ret stor Uro og ret stor Mistillid derovre, tror jeg, at Kommissionen ikke har været helt uden Skyld deri. Jeg tror, vi havde undgaaet en Del af det, hvis Kommissionen efter sit Løfte havde optaget en Forhandling med Abonnentforeningens Bestyrelse. Det vilde have været heldigt, om man havde søgt ved Forhandling og Grunde at vise Rigtigheden af en Overenskomst paa et tidligere Tidspunkt, end sket er. Nu skal det være indrømmet, at naar der fra Abonnenterne protesteres saa stærkt imod, at der gives Koncession for en saa lang Aarrække, skyldes det noget dette, at man ikke er tilstrækkelig opmærksom paa den Sikkerhed mod Udbytning, der ligger i det Nævn, som i Henhold til Kommissionens Forslag § 5, 3die Stykke, tænkes nedsat. Jeg tror, man kunde og burde fra Abonnenternes Side have noget mere Tillid til dette Nævn, ligesom ogsaa til dette, som Ministeren